

pege på bare et eneste af delområderne i dette lovforslag, der vil betyde en større sandsynlighed for det? Man kan nu aflytte en telefon, allerede hvis strafferammen er 4 år, så man eksempelvis kan aflytte folk, der mistænkes for meget grove tyverier af maskingeværer, panserværnsraketter og andet. Hidtil har man ikke med loven i hånd kunnet få nogen kendelse til at aflytte dem.

Er det det, at man kan beskytte vidner lidt bedre, så der er flere vidner, der tør stå frem og afgive forklaring, så vi dermed kan få afsløret en kriminel? Hvis de ikke har noget eller kun rosende at forklare om ham, bliver han jo ikke dømt på grund af det.

Når man læser denne stribe forslag, er det alt sammen noget, der gør det sværere for de kriminelle at slippe for at blive dømt, men ikke en eneste uskyldig vil blive dømt på grund af det her, så jeg kan slet ikke forstå det argument, fru Margrete Auken fremfører.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt lige føje til, at det hører selvfølgelig også med til et godt samfund, at der er noget, der hedder privatlivets fred. Det tror jeg i øvrigt også De Konservative er enige med SF i. Det er en af grundene til, at vi er meget forsigtige med at give politiet og andre mulighed for at aflytninger, for at spille med og lege kriminel og blande sig i tingene. Det hører også med til det her.

Jeg tror, vi kan få nogle anmærkninger fra Dommerforeningen, som skal forvalte det her. Hvis den pludselig siger, at det materiale, vi sidder med foran os, er anløbet, flosset i kanten, at vi ikke kan være trygge ved det – det vil jeg godt se af hørings svarene – er der altså et problem.

Det ville altså være godt, hvis vi kunne enes sådan stort set hen over feltet om at sige, at vi opstiller to idealer: Et godt, trygt samfund, hvor ikke alle går og stikker næsen i ens sager – jeg tror, hr. Helge Adam Møller er enig med mig i det – og et samfund, hvor man ikke risikerer at blive dømt uskyldigt, hvor vi fastholder princippet om, at det er en katastrofe, hvis det sker, eller hvis man bliver dømt for noget, som måske knap nok er ulovligt.

Bjørn Elmquist (RV):

Det er en ganske omfattende lovpakke, der her lægges på bordet, og det har ikke skortet på kri-

tik specielt fra oppositionspartierne til højre for os i salen over, at det her har været så længe undervejs. Men jeg tror, jeg håber i hvert fald, at når man har sat sig ind i disse ting og de mange detaljerede regler, bemærkningerne og alle de generelle bemærkninger, vil man have fået forståelse for, at disse problemstillinger er så komplicerede og har med så centrale ting i vores samfund at gøre, at man nødvendigvis må tage sig den tid til det, som det har taget. Det klares ikke med beslutningsforslag med 15 tankestreger eller bindestreger og enkeltpunkter.

Jeg mener også, at en ting, der nu må få et andet forløb, er den kritik, vi har været udsat for – især de tre regeringspartier og måske især et af partierne, mit eget – for manglende opbakning til de ønsker, der er hos politiet og i store dele af befolkningen i retning af at effektivisere efterforskningsmidlerne. Der er her ganske væsentlige ting medinddraget, som udruster politiet på en helt anden og langt mere effektiv måde mod en kriminalitet, som det kan være svært at definere på forhånd.

Jeg hørte fru Margrete Auken interessere sig for, om det her nu alt sammen var rockerrelateret og -rettet. Det er muligt, at det ikke er det alt sammen, men vi håber meget i mit parti, at det her vil være med til at gøre det lettere for de danske myndigheder at håndtere den mere raffinerede form for organiseret kriminalitet og egentlig organiseret kriminalitet, som måske venter om hjørnet. Jeg siger udtrykkelig måske, vi kunne jo håbe på, at den kan køre uden om Danmark. Jeg tænker på mafiaen fra det sydlige Europa, måske fra den anden side af Atlanten, og på de mange mere spredte eller ikke helt så målrettede, så smarte måske, så sofistikerede forsøg, som kan komme til os fra Øst.

Jeg har læst et par steder, at Det Radikale Venstre skulle have opgivet at tage forbehold over for dele af forslaget undervejs i vores forhandlinger med de andre regeringspartier. Jeg må jeg sige, at det passer simpelt hen ikke. Det er rigtigt, at vi har haft en række indvendinger, en række bekymringer, en række diskussioner, men jeg må mene og fastholde, at de indvendinger, vi måtte have og have haft, er blevet tilgodeset.

Det har drejet sig om – og det mener jeg vi er endt med – en forsvarlig balance mellem på den ene side politiets forståelige ønsker om at få effektive midler til opklaringen af forbrydelserne og på den anden side de principper, som må og skal herske i et land, der vil kalde sig en retsstat.